

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

ÅRSSKRIFT

FOR

FORENINGEN ANKERHUS

1954

UDGIVET AF
FORENINGEN ANKERHUS

ÅRSSKRIFT

FRA ANKERHUS 1954

.

ÅRET 1954

Ved Folmer Dam

Selv om det forløbne år i skolemæssig henseende har været fuldt tilfredsstillende, har vi på seminariet med henblik på fremtiden følt os skuffede ved det afslag på vor ansøgning om materialebevilling til nybyggeriet, vi modtog fra Boligministeriet. Vi havde fra Undervisningsministeriet fået tilsagn om et statslån på 360.000 kr., finansieringsplanen var i orden, tegningerne lå færdige og var godkendte. Men vi var kommet på den nederste trediedel af Undervisningsministeriets byggebevillingsliste for 1953-54 og blev altså af Boligministeriet skåret væk. Nu er vi på listens øverste trediedel for det kommende finansår, og håber derfor det bedste; men det kan ikke nægtes, at den økonomiske udvikling lader os frygte en ny udskydelse. En sådan ville være overordentlig uheldig, såvist som undervisningen med dens nuværende rammer må foregå under vanskelige forhold. Vi har ganske vist moderniseret og udbygget de eksisterende undervisningslokaler bedst muligt, men med den store elevflokk, som ved en tidssvarende undervisning må deles i mange små arbejdsgrupper, er lokalernes kapacitet belagt til bristepunktet, så hverken elever eller lærere får den fornødne tid til i ro at forberede undervisningen. På en tredie seminarieklasser tør vi slet ikke tænke, før »Teknisk afdeling«, som den ny bygning skal hedde, er en kendsgerning.

Vi har i årets løb fået installationerne på seminariebygningen omlagt til vekselstrøm, hvad der har medført en udskiftning af de ældre maskiner og givet os lejlighed til at forbedre såvel belysningsforholdene som undervisningen i brugen af el-termiske apparater. I »det nye køkken« har vi således fået en installation, som tillader klasseundervis-

ning i el-maskiner med 8 elever ad gangen. Til april kommer turen til regensen og modelkøkkenet; men det bliver en dyr historie, næppe under 50.000 kr. for seminariet som helhed.

På undervisningens område har de nye impulser, vi har fået fra Amerika, og de tanker, vi selv har tumlet med, givet sig udslag i forsøg med nye undervisningsformer og metoder, som vi selv og — det tror jeg da — vore elever har været glade for at kunne gennemføre. Da der i en anden artikel i årsskriftet redegøres nærmere for denne experimentundervisning, vil jeg her blot nævne, at den tilsigter en udvikling af elevernes evne til på egen hånd at løse de foreliggende opgaver, til selvstændig tænkning og organisation og til rationel benyttelse af de forhåndenværende bøger og andre hjælpemidler.

Det vil i denne forbindelse være naturligt at nævne dr. *Sara Ann Brown* fra universitetet i West Virginia, som var vor instruktør 2 uger i første halvdel af februar og 1 uge i maj. Gennem en serie blændende foredrag og demonstrationer og ikke mindre ved rundbordsamtaler med lærerkollegiet gav dr. Brown os alle ikke blot et væld af nyttige oplysninger om husholdningsundervisningen i U. S. A., men også inspiration til at søge nye veje herhjemme. Vi kommer ikke udenom at tage stilling til faget *Familiekundskab*, som et led i fremtidens husholdningsundervisning, for når alt kommer til alt sigter denne undervisning altid mod familiens trivsel, og det er nok muligt, at vi — som dr. Brown sagde — hidtil har lagt for stor vægt på faglig dygtighed og for lidt på personlig udvikling.

Det er naturligvis muligt, ja, vel endog sandsynligt, at forholdene i det stærkt industrialiserede Amerika med den brogede befolkning og de korte traditioner i endnu højere grad end herhjemme må sætte hjemmets problemer i forgrunden og søge dem løst gennem husholdningsundervisningen. Men man kan ikke frigøre sig for en fornemmelse af, at mangelen på huslig hjælp, husmødrenes stadig større indsats i erhvervslivet, boligproblemet og den tekniske udvikling i almindelighed nødvendigvis må medføre en væsent-

lig ændring af husholdningsundervisningens målsætning og dermed også af husholdnings- og skolekøkkenlærerindeuddannelsen herhjemme. Hvad skolekøkkenlærerindeuddannelsen angår, er den jo desværre allerede i hovedsagen fastlagt i en sådan form, at den — for mig at se — må blive ganske utilstrækkelig til at løse andre opgaver end de mest elementære. Fremtidens husholdningslærerindeuddannelse har derimod endnu alle muligheder i behold, idet Undervisningsministeriet nu har overdraget et snævert, sagkyndigt udvalg at tage denne uddannelse op til revision og fremkomme med forslag til dens ændring. Udvalgets formand er ganske naturligt blevet husholdningsinspektør fru *Ulla Pedersen*, udpeget af ministeriet, medens Statens Husholdningsråd, Foreningen af Husholdningsskoler og Foreningen af Danske Husholdningslærerinder i udvalget er repræsenteret ved henholdsvis sekretær frk. *Astrid Stoumann*, forstander frk. *Valborg Olsen* og seminarielærerinde frk. *Vera la Cour*. Desuden er de tre husholdningsseminariers forstandere medlemmer af udvalget. Dette har holdt sit første møde og er indstillet på straks at få undersøgt, hvad de forskellige erhvervs-kategorier af husholdningslærerinder selv mener om den nuværende uddannelse og hvilke ændringer, de ønsker. Dernæst er det hensigten hos husholdningslærerindernes forskellige arbejdsgivere at indhente oplysninger om *deres* syn på sagen. Og endelig vil udvalget naturligvis nøje se på, hvordan andre lande har ordnet deres tilsvarende uddannelse og hvilke fremtidsplaner, de ligger med.

Når udvalgets indstilling til Undervisningsministeriet ad åre foreligger, vil den formentlig komme til behandling eller udtalelse både i ministeriets husholdningsudvalg og hos de forskellige, interesserede organisationer. Der er således langt igen, før en ny ordning kan lovfæstes, men begyndelsen er gjort, og det er i øjeblikket det vigtigste.

For at få det helt rigtige fremtidsperspektiv vedrørende de højere led af den huslige uddannelse må man være opmærksom på, at planerne om en husholdningsvidenskabe-

lig fællesnordisk uddannelse nu er ved at tage form. Selv om der endnu er et godt stykke vej til disse planers realisation, til den nordiske husholdningsvidenskabelige højskole, kan man næppe ved udformningen af den fremtidige husholdningslærerindeuddannelse undlade at tage muligheden og ønskeligheden af en sådan højskole med i betragtning. Når de danske myndigheder — i modsætning til de norske — ikke har givet nogen repræsentant for husholdningsseminarierne sæde i det udvalg, som behandler sagen, kan det formentlig tages som udtryk for, at den husholdningsvidenskabelige højskole ikke skal uddanne husholdningslærerinder, men ej heller skal baseres på et elevmateriale hovedsagelig bestående af disse.

Imens der således arbejdes med henblik på fremtiden, går virksomheden her på Ankerhus sin jævne gang. Vi dimitterede i foråret 40 nye husholdningslærerinder, og begyndte det nye skoleår til maj med 42 elever i 1ste og 41 i 2den klasse. Tilgangen til husholdningslærerindestudiet er således tilsyneladende stadig lige så stor, som i de sidste krigsår og årene umiddelbart derefter, men man må ikke glemme, at vi i 1ste klasse har 5 norske, i 2 klasse 5 norske og en sydslesvigsk elev, medens der blandt dimittenderne var 4 norske, 1 sydslesvigsk og 1 islandsk elev, således, at de danske elever i disse tre årgange faktisk kun tæller henholdsvis 37, 35 og 35, hvilket betyder en lille tilbagegang i forhold til fyrrerne. Vi er naturligvis glade ved både det nordiske og det sydslesvigske indslag i elevflokkene; det gør undervisningen og skolelivet rigere og giver udsyn til større vidder. Men vi kan næppe vente, at den nordiske og sydslesvigske tilgang til studiet skal fortsætte i samme omfang ind i fremtiden. Og endnu i 5-6 år er det de små årgange fra trediverne, der søger ind på seminariet; først omkring 1960 vil fyrrernes store årgange begynde at gøre sig gældende. Forhåbentlig har vi inden den tid fået både en bedre uddannelse og bedre rammer om den.

De mange nye muligheder, som i de senere år har åbnet sig for husholdningslærerinderne, bevirker, at der stadig er

en vis knaphed at spore. Gode stillinger går ofte tabt, fordi vi ingen arbejdsledig reserve har. At der alligevel blandt husholdningslærerinderne hersker en vis utilfredshed med arbejdsmulighederne, beror nok mest på, at så mange af dem ved giftermål eller inklination føler sig bundet til ganske bestemte lokaliteter, hvad der næppe er meget at gøre ved.

Takket være Undervisningsministeriets velvillige indstilling, kunne vi i år gennemføre kursus til uddannelse af skolekøkkenlærerinder med 7 deltagere. Vi havde 11 indmeldt, men 4 kunne ikke frigøre sig fra skolearbejdet. Når seminariets ledelse med fru Lauridsen i spidsen stadig går ind for at bevare skolekøkkenlærerindeuddannelsen på seminariet, skyldes det ikke mindst overbevisningen om, at uddannelsen af skolekøkkenlærerinder til landsbyskolen principielt bør ligge på landet. Det er dog min personlige opfattelse, at der burde organiseres et særskilt kursus for de forskolelærerinder, der ønsker skolekøkkenuddannelse, da deres forudsætninger *er* anderledes end de eks. folkeskolelærerinders. Og Ankerhus ville vel have en særlig historisk forudsætning for at optage et sådant kursus. Om det i praksis kan lade sig gennemføre, er det vel endnu for tidligt at sige noget om.

Vort 3 mds. overvejende teoretiske kursus for viderekomne måtte vi af formelle grunde lade gå tilbage til husholdningsskolen Gl. Ankerhus, men det har stadig ganske hovedsagelig til huse i seminariets lokaler med seminariets lærerkræfter. Vi havde i år 14 elever på dette kursus, og det kunne se ud til, at der er stigende interesse for det også blandt unge piger, som ikke skal på seminariet. Vi synes selv, det er fortjent, da netop dette kursus er tilrettelagt for praktisk dygtige unge piger, som på skolen ønsker at få overblik, indsigt og teknisk overlegenhed.

I øvelsesskolen har vi i år 11 elever, hvoriblandt en grønlander. Vi har 3 aftenskolehold: 2 pigehold med hver 14 deltagere, og et hold med 13 drenge. I børneklasserne har vi 42 elever. Skolen er fuld.

Ved afslutningsfesten d. 27 marts holdt censorernes formand, husholdningsinspektør fru *Ulla Pedersen* en fængslende og ildfuld tale til de nye husholdningslærerinder, og det gik som en rød tråd gennem hele talen, at de unge lærerinder måtte gøre sig klart, at det arbejde, de nu gik ud til i samfundet, var af en sådan betydning for hele menneskeheden, at det krævede en vel udviklet personlighed. Hun anvendte, til at bevise sin påstand om husholdningens betydning, en nylig foretaget gallupundersøgelse ved rundspørge blandt over 2000 franske hjem. Denne undersøgelse viste, at langt den største del af hjemmene økonomisk administreres af husmoderen, og jo mindre indtægten er, jo større ansvar hviler der på husmoderen. Det er derfor af allerstørste betydning, at de unge piger får de bedst mulige forudsætninger for at skabe solide og velordnede hjem, og denne forudsætning hos de unge er det igen vore husholdningslærerinders opgave at skabe. Vi må lære de vordende husmødre at kende penges værdi.

I samfundet af i dag bliver det mere og mere almindeligt, at husmoderen også har et arbejde udenfor hjemmet, og det er derfor af stor vigtighed, at vi gør vort bedste for at rationalisere arbejdet i hjemmet, og navnlig i køkkenet, mest muligt. Vi må følge med tiden og udviklingen, så vi får det fulde udbytte af de store tekniske fremskridt, der stadig gøres, særlig med hensyn til vore køkkenredskaber, og det er meget vigtigt, at vi giver husmødrene adgang til oplysning om disse fremskridt. De selverhvervende kvinder mangler altfor ofte forståelse af og indsigt i husførelse.

Det er af vital betydning, at de nye husholdningslærerinder nu kommer ud i det praktiske arbejde for at udvikle en personlighed, for teori alene gør det nu engang ikke! I er ikke færdige, når I går ud fra seminariet — der er altid noget nyt at lære — som det så kort og fyndigt er skrevet: »Aldrig løses mand af lære« — og mand betyder i dette tilfælde menneske.

Fru Ulla Pedersen sluttede sin tale med at udtale sine bedste ønsker for dimittenderne, idet hun håbede, det

måtte lykkes hver enkelt at finde netop det arbejde, der kunne give dem glæde og tilfredsstillelse, hvad enten det var det praktiske undervisningsarbejde eller forskningsarbejde. At der er brug for dem alle, har vi jo bevis for, idet alle fyrretyve dimittender allerede har stillinger, inden de forlader seminariet!

Efter at fru *Magdalene Lauridsen* havde overrakt de unge Ankerhusmedaillen og lykønsket dem, talte forstander *Folmer Dam*, som bl. a. sagde:

»Den eksamen, De nu har bestået, har været en prøvelse både for elever og lærere. Eksamensformen er vel ikke helt rigtig i øjeblikket, men vi er vist enige om, at en eksamen er nødvendig. Der ligger en tilfredsstillelse i at kunne bestå en prøve, den bør blot ikke være så bunden som nu. — Det er også beklageligt, at vi ikke er i stand til at ud-danne tilstrækkelig mange husholdningslærerinder til at kunne dække behovet. Forstander *Dam* rettede nogle anerkendende ord til de nye husholdningslærerinder; de havde arbejdet godt med både de teoretiske og de praktiske fag. Rammerne, hvorunder de har arbejdet, kunne derimod have været bedre, og det bliver de også, når vi får bygget vor nye afdeling. Han rettede en tak til eleverne — thi en skole er jo, hvad eleverne gør den til! Gå ud i arbejdet med fortrøstning. Deres uddannelse skal først og fremmest bruges til de unges uddannelse. Til lykke!

Der er et mærkbart behov for husholdningslærerinder, og det vil stige yderligere, når de store årgange melder sig. Det er derfor vigtigt, at vi her på skolen som på andre seminarier har muligheder for at uddanne et tilstrækkeligt antal, men det er der ikke indenfor de nuværende rammer. Vi kan ikke undvære eksamen, eleven skal efter uddannelsen bestå en prøve, men det skal være gennem selvstændige opgaver. Det er ikke vor opgave at afsløre eksaminandernes uvidenhed, men de skal vise, at de i praksis forstår at udnytte det, de har lært i teori. Når undervisningsministeren nedsætter et udvalg for at tage dette spørgsmål op, håber jeg, det må blive overvejet grundigt. Undervisningen er

utilstrækkelig, når den skal følge med udvidelsen af fagområdet som følge af mekanisering, rationalisering og mindre hushjælp.«

Der er ikke i årets løb sket ændringer i lærerkollegiet, men frk. *Langkjær* har giftet sig med gartner *Niels Andersen*. Hun bevarer dog sit pigenavn. Fru *Mary Sibbern* deltog i sommer i et 3 ugers kursus på Stabekk, hvor særlig amerikanske lærerkræfter underviste, og vi har vist allesammen enten deltaget i eller medvirket ved instruktionskursus af forskellig art. Det er utvivlsomt et gode, at F.D.H., Landbrugets Informationstjeneste o. a. arrangerer korte kursus, hvor husholdningslærerinderne kan hente fernyelse og impulser og bringes på højde med udviklingen; men når sådanne kursus behandler emner, som lærerinderne slet ikke i deres uddannelse har baggrund for at beherske, er deres værdi efter min opfattelse meget tvivlsom. De kan så let føre til det hos os selv, som vi ikke er sene til at kritisere hos andre: at vi føler os kompetente til at vejlede befolkningen på områder, vi aldeles ikke behersker og i virkeligheden har meget lidt forstand på. Hvem udtaler sig vel med større sikkerhed end den lidet vidende! Eller er det mig, der er gammeldags?

Frk. *Tarp* fylder den 15. januar 70 år, og trækker sig efter 42 års trofast tjeneste ved seminariet til april tilbage fra sin gerning. Frk. *Tarp* tager med sin søster bopæl i nærheden af skolen, idet hun har købt et hus på Esbern Snaresvej. Bestyrelsen for den selvejende institution har antaget frk. *Eli Laudrup*, seminariets lærerinde i husgerning gennem de sidste 11 år, som bestyrerinde på seminariet i frk. *Tarps* sted, og hun erstatter samtidig frk. *Tarp* i forretningsudvalget og bestyrelsen. Også fru *Wille Jørgensen* og frk. *Margrete Pedersen* udtræder af bestyrelsen, henholdsvis til april og til september. Deres efterfølgere vælges af lærerkollegiet (fru W. J.), og af elevforeningen (M.P.).

I sommerferien afholdt Nordisk Samarbejdskomité for Husholdningsundervisning sit første særdeles vellykkede

kursus med husholdningspædagogik som hovedemne i Otnäs ved Helsinki. Til næste år vil samarbejdskomitèen afholde en stor udstilling af undervisningsmidler og et kursus i husholdningsteknik i Stockholm. Dermed er det nordiske samarbejde på husholdningsundervisningens område, som blev afbrudt af krigen og på mit initiativ genoptaget i ny form i 1945, formentlig kommet ind i en positiv og rolig udvikling. Efter at jeg siden 1946 har været formand og frk. *Thea Rasmussen* sekretær for den nordiske bestyrelse såvel som for den danske afdelings, afgiver vi til nytår disse hverv. Den nye nordiske formand bliver magister fru *Kerttu Sihvonen*, forstander for husholdningsseminariet i Helsinki, medens rådsformand frk. *Ingefred Juul Andersen* bliver den danske bestyrelses formand. Hvem der bliver sekretærer vides endnu ikke.

Min afgivelse af disse — og andre — tillidshverv er ikke tilfældig. Årenes vægt, en menneskealders travl virksomhed, skolelivets forpligtelser og tilværelsens store og små omskiftelser mærker sin mand. Når man føler tilbagegangen i helbred og kræfter, må man i tide tage konsekvensen og afvikle i periferien af arbejdsmarken og interessesfæren. Det kan heldigvis gøres uden fortrydelse, i glæde over, at sagen er kommet endnu et stykke frem, og i tillid til dem, der skal føre den videre. Hver gang jeg slipper sådan en stump af mit livs virke, føler jeg en dyb glæde ved tanken om de fortræffelige mennesker, jeg har mødt og samarbejdet med, som har givet mig denne storslåede følelse af vældige, næsten uimodståelige kræfter i fællesskabet, og som har beriget mit hjerte. Disse mennesker er kommet fra de samme kredse, som vore elever, og når de er borte, vil det være vore og vore søsterskolers dimittender, der fører gerningen videre. I denne overbevisning ligger min tillidserklæring til også vor skoles elever. Den skal nok vise sig fortjent.

Årsmødet 1954

Efter halvanden måneds næsten uafbrudt regn oplevede vi elevmødedagene i strålende sol og lunt sommervejr.

Lørdag aften — efter et udmærket fremført spil, »Søstrene på Kinnekullen« — lyste fakkellæleen og de røde lygter på vej til gamle Ankerhus og bålet på plænen smukt i den stille, mørke aften. Det blev en smuk oplevelse for de deltagere, der var mødt om lørdagen.

Der var mødt mange jubilæumshold, og næsten fuldtalligt, imponerende!

Fru Agnes Eliasson var dog ene om at repræsentere 50 års jubilæumsholdet — men kunne gøre det med des større glans, som fru E. har undervist i alle årene og gør det endnu — lige frisk og fornøjelig og selvfølgelig med sin store erfaringsviden!

40 års jubilarene var der *alle*, med vor kære, dygtige leder af Regensafdelingen, Marie Broholm i spidsen. — Misse Madsen og Inger Dam Andersen, der begge i en årække har medvirket ved undervisningen her på seminariet, kom med alle deres kammerater, på nær Mathilde Roed Müller og Kamma Jensen for at fejre de 25 år.

Af ikke »medtalte« jubilarer var der Olga Reppien, som jo har sin egen gode skole og er formand for Husholdningsskolernes Forening, 30 år, og Nico Dam, vor søde, energiske forstanderfrue, med 20 års jubilæum. Af 10 års jubilarene var der en stor flok, der støttede sig til Krista Laursen, som med sikker hånd leder seminariekøkkenet her, og Elisabeth Fønss, gift Jensen, der har bevaret sit muntre sind. Søndagen forløb på sædvanlig vis med morgensang på plænen og generalforsamling i Modelkøkkenet.

Efter formandens beretning og regnskabets fremlæggelse, der viste godt 1100 kr. i overskud, enedes man om at bede den gamle bestyrelse blive siddende et år til og bede den om til den tid at udarbejde lovforslag. Lovene har ikke været revideret gennem de mange år, og den gamle bestyrelse vil så til næste år fratræde som helhed, og man

vil så søge at få foreningen repræsenteret ved en mere fåtallig bestyrelse.

Kl. 12 samledes man til middag — de yngste årgange og husholdningselever i legestuen på gl. Ankerhus, og de ældre og seminarieeleverne i salen på seminariet. I salen bød formanden, Margrete Pedersen, velkommen og takkede skolen, dens lærerstab og elever for den smukke modtagelse og det velordnede møde. Frk. Tarp talte for jubilarerne, fru Guld specielt for skolekøkkenlærerinderne. Fra gæsternes side talte Inger Dam Andersen, fru Ellen Pille, fru Elisabeth Fønss Jensen, fru Kirstine Egedal Bennedsen og Marie Broholm, der alle takkede skolen og dens lærekræfter på jubilæumsholdenes vegne.

Sluttelig sang man Lundgaards smukke venskabsviser.

Søndag eftermiddag samledes man atter i salen, og forstander Folmer Dam talte inspirerende om »Husholdningsundervisningen i en brydningstid«. Sammenkomsten sluttede her med sang, dels af et hold af unge elever og dels af organist Schøitz, der meget smukt fremførte nogle danske sange.

Dermed sluttede dette årsmøde — den skolefest, vi her på skolen glæder os allermest til. Vi ved, det er venner, gamle elever, der alle kommer med venlige følelser overfor skolen. Derfor føler vi os altid trygge og glade, sikre på et par gode dage. — Vi blev heller ikke skuffet denne gang — det blev et par fornøjelige og berigende dage, som vi ser tilbage på i stor taknemlighed.

Marence Tarp.

Fru Anna Bransager Nielsen har i år nedlagt sin statsanerkendte husholdningsskole »Haraldsborg« ved Roskilde.

Margrete Pedersen, Hadsten, har afhændet sin statsanerkendte husholdningsskole til frk. Marie Herping.

Den gang da jeg var pige ---

Sådan er man til tider fristet til at synge, når man synes, at noget skulle være anderledes.

Da vor elevforenings formand, Margrete Pedersen, Hadsten, i oktober fyldte 70 år, fristedes man til at omskrive det til: »Den gang Margrete Pedersen var »ung« lærerinde på »Ankerhus« — da var der lærerinder til.« Vi, der dengang var hendes elever, taler ofte med beundring om den utrolige energi, alsidighed og »ingen vigen tilbage«, hun lagde for dagen — hun var »altid oppe -- aldrig nede«, som der siges, en husholdningslærerinde skal være. Undervisningen var ikke kedelig, den var grundig og til at forstå! Frk. Pedersen sparede aldrig sig selv, altid parat både i alvor og skæmt — hvor ofte var hun ikke med til at muntre os i en folkedans, eller satte fart i en fornøjelig komedie — kort sagt: gik i spidsen og »sang for« alle vegne. I Folmer Dams bekendte revy fra 1923 blev der bl. a. sunget:

Vor nysudnævnte konsulent er der skam livskraft i,
hun er jo vidt og bredt bekendt for hendes energi,
hun står ved sit kateder med de mange rare ting,
som lærer er hun go,
det kan I lige tro,
hun gælder nemt for to.
o.s.v.

Mor Magda har sagt, når der dengang skulle vindes nyt land, måtte frk. Pedersen drage ud — hendes ildhu fik altid andre i følge, vi mindes bl. a. klasseundervisningen med de 20 små køkkenborde i Terslev kommunale efterskole.

Selv efter at frk. Pedersen havde skabt sin egen dejlige skole i Hadsten, vedblev hun at være en trofast ven af »Ankerhus«, bl. a. ved igennem 40 år at være formand for elevforeningen — og så godt som aldrig svigtede hun ved årsmøderne, altid kom hun, når »Ankerhus« kaldte — det vil vi gerne sige en hjertelig tak for.

Vi glæder os over, at frk. Pedersen fra sin »Solkrog«, et dejligt og morsomt hus hun har bygget ud fra sin gamle skole, stadig følger »pulsslaget« indenfor husholdningsundervisningen.

m. m.

Kirsten Simonsen

*Frk. Kirsten Simonsen er ikke mere...
hun var blandt de første elever, der tog sin uddannelse her
på Ankerhus, og mange interesser har knyttet venskabsbånd
mellem hende og skolen her.*

*Kirsten Simonsen, der var gårdmandsdatter fra Gesten,
oprettede i 1908 Borrehus Husholdningsskole og var således
en af de første, der gik ind for de unge pigers huslige
skoleuddannelse.*

*Skolen, som hun ledede i 33 år, førte hun frem på en
sund, god, ideel og værdig måde, indtil hun tilsidst også
forstod at lægge den i de rette hænder — fandt et menneske
i Margrethe Eriksen, som hun trygt og med god samvittighed
kunne overlade sit livsværk.*

*Frk. Simonsen var alsidig interesseret og med i det folke-
lige arbejde og menighedslivet. Bl. a. gjorde hun et arbejde
for Santal- og Østerlandsmissionen, Børneasylet, Dansk
Kvindesamfund og Kolding Fritidsklub — ligesom hun også
knyttede et børnehjem til sin skole.*

*Overfor alt, hvad frk. Simonsen foretog sig, følte hun sit
ansvar og viste både klogskab og frisind.*

*Med frk. Simonsen er et dejligt menneske, et værdifuldt
menneske gået bort.*

Ære være hendes minde.

Marence Tarp.

*Jeg takker dig, Gud, for alt hvad du gav,
for al din kærlige nåde,
jeg takker dig, Gud, for alt hvad du gav,
for livets uendelige gåde.*

*Tak for solen — for månens skær,
for fuglene under din himmel,
for skovens utallige kæmpetræer.
for blomsternes farvede vrimmel.*

Efter Robert Storm-Petersen.

Forsøg med nye undervisningsmetoder

ved Sara Rasmussen

Der tales stadig om nye undervisningsmetoder, på møder og kurser diskuteres de, og da vi sidste år havde besøg af dr. Sara Ann Brown fra U.S.A., lærte vi om de amerikanske metoder: Panel discussion, workshop, gruppemetoden o. fl. Det er vel ikke amerikanernes mening, at vore metoder er forældede eller dårlige, og de kom ikke, som dr. Brown sagde, for at kritisere, men for at oplyse os om deres måde at gøre det på, så vi kunne lære af deres erfaringer og de af vore. Det er ikke i alle tilfælde let at overføre amerikanske metoder til Danmark, men der er dog flere, som enten helt eller i lidt ændret form kan anvendes herhjemme, og som vi også har prøvet på Ankerhus. Amerikanerne lægger nok mere end vi vægt på det selvstændige arbejde og at opøve eleverne til selvstændighed, og mon ikke både skolerne og de unge lærerinder selv ville være glade for mere af dette.

Foruden disse har vi prøvet andre nye, eller måske ikke netop nye, men lad os sige ændrede undervisningsmetoder. 2. års lærerindeelever har haft nogle selvstændige opgaver; det var i dette tilfælde opgaver fra kostlæren, varekundskaben, mikrobiologien og kemien. Der var 18-20 spørgsmål, som skulle besvares skriftligt i løbet af 3 timer. Som eksempler kan nævnes: Billeder af et barn med Engelsk Syge, en person, der lider af skørbug og en med øjentørsot er lagt frem, og der spørges om, hvilke sygdomme disse personer lider af, hvad sygdommene skyldes, og hvordan de forebygges eller helbredes. Eller på en seddel er angivet en typisk kostplan for en familie med 2 børn, og eleverne må kunne se hvilke fejl, der er ved denne kostplan og komme med forslag til ændringer. Fra varekundskaben kan nævnes: Prøver af forskellige grønsager og krydderurter er stillet frem, disse skal identificeres og deres omtrentlige ascorbinsyreindhold angives. Et andet sted er fremlagt 14 prøver af forskellige grynsorter, også disse skal identificeres og

deres type og proteinindhold angives. Endelig er der stillet en vandprøve frem, samt de reagenser, der er nødvendige for at karakterisere vandet, hver elev må foretage prøverne og angive udfaldet. Eleverne skal til disse opgaver arbejde selv, men må bruge deres bøger, undtagen i enkelte tilfælde, som f. eks. til angivelse af ascorbinsyreindhold o. l. Eleverne lærer herved at bruge deres bøger og vise, om de kan anvende det, de har lært. De kender vort behov af specialnæringsstoffer, men kan de på en kostplan se dens evt. mangler? De kan foretage en vandundersøgelse, men kan de så se, om vandet er forsvarligt at anvende i husholdningen? Det er hensigten med disse opgaver at vænne eleverne til at tænke og skønne selv, foruden at de selvfølgelig får større forudsætning for at huske de ting, der har været taget frem ved denne undervisning.

En anden undervisningsform, som vi også har prøvet, er en slags emneundervisning i praktisk kostlære og kostberegning. Egentlig er det forstander Christensen's, Haslev, ide, og metoden var anvendt til husholdningselever. Eleverne skulle her smøre en frokostpakke med 4 stykker brød; først vejer man brødet, regner pris og næringsindhold ud, smører fedtstof på, vejer igen og regner næringsindhold ud og diskuterer, hvad man nu har opnået. Derefter kommer pålæg på, brødet må igen vejes o. s. v. For hvert skridt diskuterer man, hvad man har opnået og hvilket pålæg, man skal vælge til de følgende stykker for at få 600-800 kalorier og et overskud af samtlige specialnæringsstoffer. Denne metode kan imidlertid ikke anvendes til lærerindelever, da de selvfølgelig ikke ville være i tvivl om valg af værdifuldt pålæg, og derfor har *vi* grebet den lidt anderledes an. Eleverne smører hver sin pakke, men får bundne opgaver, det kan f. eks. være en almindelig dansk madpakke, en meget billig, en dyr eller en afmagringspakke. Der er angivet hvilket brød, fedtstof og pålæg, der skal bruges, og man diskuterer også her på forskellige stadier næringsindhold og pris for de forskellige stykker brød. Når pakken er færdig, ser man på de forskellige resultater, nogle har

smurt en pakke til 35 øre og har fået samtlige specialnæringsstoffer, mens andre for 1,50 kr. har fået en pakke, der ikke ser overvældende meget bedre ud og ikke har givet næringsstoffer nok.

Eleverne lærer at bedømme næringsindholdet i maden, og det kom meget tydeligt frem, hvor stor forskel der er i pris på en sådan madpakke, om man vælger købt eller hjemmelavet pålæg, og om man smører tykt eller tyndt på. Det giver dem en meget bedre ide om priser og næringsindhold, end når de sidder med de tørre tal ved en kostberegning.

Endelig skal jeg også til sidst nævne den tekniske undervisning i brugen af el-kogeapparater og røremaskiner, som 1. års har først på skoleåret. Vi har haft den de sidste par år, men har i år lettere kunnet gennemføre den, fordi vi i det nye køkken samtidig med vekselstrømmen i foråret fik installeret 4 dobbeltdkntakter, der hænger ned fra loftet midt i lokalet, og som kan samles og hejses op, når de ikke bruges. Dette muliggør en klasseundervisning i brugen af el-apparater, idet vi kan tilslutte 8 apparater på en gang. Til undervisningen i brugen af el-maskiner er holdet opdelt i grupper på 7, og hver elev kan arbejde med sin maskine, så man er sikker på, at alle får prøvet hver maskine med dens tilhørende specialredskaber, hvordan disse påsættes, og hvordan de bruges. Når en maskine er gennemgået og prøvet, skifter man til den næste og sammenligner deres anvendelse. Den samme skifteundervisning bruger vi til de forskellige ovntyper, eleverne prøver her på skift at bage den samme ting i gasovn, elektrisk ovn, ovne med og uden termostat og i el- og gasbageform, de lærer teknikken ved anvendelsen af disse hjælpemidler, og resultaterne diskuteres. Den stadig stigende brug af tekniske hjælpemidler kræver, at eleverne rationelt lærer at bruge disse, der lægges vægt på, at de lærer, hvorledes de er indrettet og virker, da det må være forudsætningen for, at man kan anvende dem rigtigt.

Og hvad mener eleverne så om disse nye undervisningsmetoder. Med hensyn til den tekniske undervisning, så er der

gerne en gruppe, for hvem teknikken er vældig interessant, mens andre i hvert fald i øjeblikket ikke mener, den har så stor betydning; det viser sig dog, at længere hen på året og ikke mindst på 2. år forstår de, at der er god brug for den. Hvad de selvstændige opgaver angår, mener enkelte, at det på så kort tid er svært at finde svar på visse spørgsmål, men jo mere fortrolig, man er med bøgerne, des lettere er det jo, og det var netop også hensigten med undervisningen, at de skulle lære at bruge bøgerne, de fleste var da også interesseret i disse timer. Man havde indtryk af, at næsten alle var enige om, at de havde brug for timerne i praktisk kostlære og kostberegning, fordi de lærer at lægge mærke til priserne, og fordi det giver dem et billede af næringsindholdet i de produkter, de anvender hver dag. De får en bedre oversigt over, hvad valget af brød og pålæg betyder.

Disse undervisningsmetoder var et forsøg, men skal man, som der tales om, frem til en anden form for eksamen end den, vi har i øjeblikket, må undervisningen naturligvis også ændres.

Lidt om vejr og vind i året, der gik!

I et land som Danmark er vejret som bekendt et evigt og uopslideligt samtaleemne. I år har vejret tilmed været så foranderligt og samtidig i den grad *stadigt* i sin foranderlighed, at dette faktum yderligere har skabt samtalestof! Skælde ud over vejret kan vi da heldigvis altid finde lejlighed til, og når det så tillige regner de fleste af årets dage, som det faktisk har gjort det i år, kan vi med rette hengive os til spekulationer overfor, *hvorfor* det nu også er helt tosset i 1954. Kan det skyldes brintbombestøv, eller hvad kan være årsag? Måske er vi ved at få et klima, der er lige så vådt som det engelske? Har vi nogen sinde i indeværende århundrede haft magen til vejr?

Ja, sådanne spørgsmål og refleksioner har måske adskillige mennesker gået og tumlet med. Men skal vi et øjeblik se *meteorologisk* på sagen, ser denne jo nok knap så dramatisk ud, selv om det skal indrømmes, at vejret i *visse* henseender virkelig *har* været lidt stygt ved Danmark i år, *også* meteorologisk set.

Februar var rigtig lumsk kold, og vore farvande var på nippet til at fryse til, når vi da lige ser bort fra de mest åbne og udstrakte dele. Lige frem isvinter fik vi ikke; men det var ikke langt fra! Den

laveste temperatur for hele vinteren fik Bornholms højskole d. 1. februar, og den blev på 20 graders frost!

Foråret blev såmænd ikke så galt. Ja, maj blev endog solskinsrig, glem ikke det! Juni kunne opvise megen varme hist og her, men blev efterhånden upålidelig i stort format. Det skrækkelige tordenvejr, som hærgede landet fra vest til øst i dagene d. 20.—21. juni, blev faktisk indledningen til en temmelig horribel vejriperiode med regn og regn og atter regn hele juli måned igennem og et godt stykke ind i august! Der var steder spredt rundt om i landet med næsten 200 mm regn i juli, og dette er usædvanligt. Temperaturen lå nok lidt lavere end det normale, men ikke særlig meget.

Nå, nu måtte man vel have lov at vente et fint efterår som erstatning for al denne elende, mente man. Og det skal siges, at september ikke blev allerværst, især ikke over Bornholm; men denne Østersøens perle *har* jo et slags gammelt patent på septemberdejlighed. Oktober blev rædselsfuld næsten alle vegne, når vi undtager Christiansø. I Jylland regnede der skomagerdrengene ned, især i de sydlige egne, hvor Vorbasse fik 214 mm! Christiansø fik kun 25. Så kolossal forskel kan der være i et lille land som Danmark!

Novemberstormene rasede over land og hav, frygteligst over Nord-søen, og regnen havde vi da også som hyppig gæst. Tåge hører sig jo til i denne måned; men her ved Drogdens fyr indtraf alligevel det usædvanlige på grund af tågen, at to skibe lagde sig oven i hinanden lige i sejlrenden.

Årets store *astronomiske* begivenhed, den med spænding imødesete solformørkelse, generedes jo desværre de fleste steder lidt af skyer eller slør; og det paradoksale er, at det egentlig er solen selv, der skaber alt slags vejr! Der, hvor jeg var, midt i totalitetsbæltet i Os-karshavn, sænkede et dybt mørke sig over by og land, så dagen blev forvandlet til nat. Det var ligefrem rystende! Og da lyset påny strålede som til en nyfødt dag, følte de titusinder af tilskuere, at solen var livgiveren. Intet under, at den for oldtidsfolkene var en guddom! Og heller intet under, at julens budskab toner ud over jorden med den stigende sol!

Men hvem ved, kanske får vi som erstatning for vejrgudernes ubehageligheder en ovenud fin jul med stille, dalende sne. Det er i alt fald nymåne juledag, så det er jo muligt, at noget sensationelt sker. Månelyst bliver det ikke før henad nytår. Men når 1954 rinder ud, kan det være, at man ved at se tilbage opdager, at året trods alt også vejr-mæssigt har haft smil. Lad os mindes dem — og så for øvrigt gøre os klart, at Danmark i virkeligheden ejer et klima, som i al sin væde og omskiftelighed er mere charmerende end vejret i de fleste egne i verden!

Gunnar Dam,
Dragør.

De, der gik bort

Af de mange, der er gået bort og som vi mindes med lak skal nævnes: Fru Lülitchau fra Tjele, Gudruns fine og kloge mor.

Helga Bruun, gift med Arthur Petersen. Ingeborg Pedersen Vejsnæs og mangeårig censor Signe Nielsen, Svendborg.

Den yndige lærerinde Sine Poulsen, Stenløse. Den åndsbarne vallekidleder Sigrud Trier Hansen, vor kære ven.

Uendeligt trist føltes det, at Ulla Pedersen skulle miste sin prægtige mand, konsulent Johannes Pedersen, der var hende til så megen støtte i hendes gerning som husholdningsinspektør.

En af husholdningssagens værdifulde hjælpere, en af vore første lærerinder Johanne Rasmussen, Haraldsborg. — Politikeren, folketingsmand Himmelstrup, som så smukt markerede sin interesse ved skolens 25 års jubilæum. — En af skolens gamle hjælpere gartner Kjeldsø — og i Ry forstander Skaflø, — forstanderinderne Martha Jacobsen, Statens Lærerskole, Anna Høngaard, Silkeborg Husholdningsskole, vor gode ven Kirsten Simonsen, Borrehus, Kolding, og vor svigerinde fru Petra Lauridsen, Vejen.

Det var meget tragisk at erfare om familien Rydahl-Brunses ulykkelige død i Middelfart. Ingrid Rydahl havde lige forinden besøgt os til elevmødet. Glad og fornøjet fejrede hun 15 års jubilæum med sine kammerater.

Den prægtige Mette Holm Clausen, Stubberupholm. Fru kbm. Hjorth, den djærve Rasmine Rasmussen og den højbegavede fru ingeniør Petersen. Sorø har også mistet rektor Bohn og Slagelse den værdifulde og sociall forstående fru bibliotekar Favrholt. M. L. følte det som en personlig sorg, at vor interesserede slægtning fra Dollerup mølle, direktør for det »Hofensbergske Bogtrykkeri«, Holger J. Helger også gik bort.

Ære være deres minde!

Jeg drar i leding med - Ingemann

*En liten nordmanns betraktninger
av Ragnvald Sveine.*

En norsk ven sender os disse linjer om *Ingemann*, som jo netop i det sidste år har været »aktuel« i Sorø ved nyindretningen af aultsmuseet:

Aldri har historiens genius hatt et lykkeligere lune, enn da hun tegnet årstallet 1789. Den store franske revolusjon, senere i tur og orden mor til Europas frie konstitusjoner, blev født i juli, men allerede 28. maj så Danmarks såkaldte »Veke og drømmende klassiker«: Ingemann lyset, og 15. september s. å. fødtes det nyskapede Amerika's største forteller: James Fenimore Cooper.

Ingemann og Cooper — de er historiens tvillingepar!

Det forheksede årstallet hadde nok revolusjonens vårbrudd i blodet, for så sent som 1912, 123 år efter deres deres fødsel, innledet en liten 7 års gutt (undertegnede, nemlig) korstog mot stedets slakter, fordi han »myrdet« små kalver. Undertegnede brukte i denne anledning følgende uttrykk: »Du kan forlate dig på det, ditt rødskjeggede utyske, at noe slik vilde hverken Ingemann eller Cooper eller Snorre begå!« Og det var autoriteter, som noen hver bøiet sig for. Således var heltene hos Snorre, Cooper og Danmark's »drømmende klassiker« en inspirasjonskilde for mig, når det var noe mitt ungdommelige sinn var oprørt over: Olav Trygvason, Karl av Rise & Hjortedreper ville gjort det slik og slik, og dermed fikk handlingen et utløp, som tilfredsstillt både far og mor og mitt senere liv.

Jeg begynte å stave mig gjennom Danmark's mest elskede klassiker, allerede før jeg begynte på skolen. Takket være ham, slapp lærerinnen å umake sig med hamre A&B&C & Co. inni hodet mitt. Derfor var det da virkelig grunn til, at »*Deilig er jorden*«, »*Glade jule*«, »*Fred hviler over land og by*« og »*I alle de riger og lande*« blev båret på tonens vinger ut fra alle norske hjem og skoler som fra Danmark's. Personlig lot jeg min røst klinge særlig høilydt med, når vi kom til stroferne: »En ørn var mit hjelme-mærke«, og det er nok de historiske romanene, som har betydd mest for dem i nabolandet i nord; som har sprengt lenker, som hindrer i det daglige småkav, og lavet *handling* av tanker og drømmer.

Men historiens genius lot visst ikke de to jevnaldringer: Ingemann og Cooper vite altfor meget om hverandre. Det er derfor så pussig, at utgivelsen av »Valdemar Seier« og de følgende faller nøiaktig sammen med Cooper's europeiske interludium (1826-35). Så nær og dog så fjern og dog så nær!

Ingemann etablerte sig i Sorø 1822, og såvidt mig bekjent, fløt de historiske romanene stille og uforstyrret fra hans hånd med jevne mellomrum i Ingemann's hus og på den lille ø-en. De pulserer i takt med spaserturene rundt sjøen. Cooper's »Lærstrømpe-fortællinger« hadde et ujevne forløp, likesom Cooper's egen livsbane: tre av dem faller omtrent inn i samme årene, men »Lærstrømpe« (1823) og »Siste Mohicaner« (1826) så dagens lys i Ny-England, »Prerien« (1827) i Paris, men »Stifinner« og »Hjortedreper« først 1840 og 41 i hans underskjønne hjemstavn ved Otsego-sjøen, smukkeste forevige i »Hjortedreper«, Amerika's vakreste fortelling. Enda et streiftog inn på historiens gyngende grunn må vi gjøre med Ingemann: Sir Walter Scott's tre fulltreffere: »Ivanhoe« (1819), »Kenilwort« (1821) og »Quentin Durward« (1823) samt Victor Hugo's »Notre Dame« (1830) optrer på stjernehimlen samtidig med »Valdemar Seier« og efterfølgende. Det er nemlig helt feilaktig å betrakte Ingemann isoleret, han skal just ses i nær sammenheng med nettop disse store samtidige!

Alt dette på én gang! Alle disse lysende idealers stråler samlet i én og samme linse, de nyskapte nasjonalstatene med konstitusjonene. Antagelig det mest brusende vårbrudd, det europeiske sinn har gjennomgått.

Det var den liten guttens hete drømmer og fordums oprør mot den blodige slakter, som blev til målbevisst handling. Sommeren 1947 var den lille korsridderen av 1912 hos den kjente Lillehammer patricier og mæcéen Einar Lunde. »Ha, ha, ha, er du gal!« blev han møtt med. »Utruste en hel liten 'expedisjon' til Danmark for denne drømmende romantikeren, som ingen gidder lese lenger!«

Jeg blev bare enda staere ved å møte motstand, og denne gangen, iallfall, hadde jeg den flaksen med mig, som bestandig svever over hodet på den, som forfekter en brukbar idé. Forfatterinnen *Ingeborg Møller* var nemlig tilstede og kom mig øieblikkelig til undsetning. Hun fortalte oss en hel klokke time om Sorø, Ingemann og Carsten Hauch, og hun sluttete med disse ord: »Tapre våbenfelle, du skal

få bruke mine forbindelser. Skriv sporenstreks til fru Lauridsen, Ankerhus. Sett henne inn i planen og hils henne fra mig!« Det blev gjort med èn gang.

Når man har lite penger, skal man kjøpe flybillet til overpris og la resten ordne sig selv. Et helt probat middel, bare forsøk selv! Minn lille 10 års sønn, som vi i Sorø kalte vor »Lille Karl av Rise«, fulgte med som dagbokfører. Og vi hadde det riktig så deilig med Ingemann-studierne vore.

Men — at vi kom ned igjen på benene i Sorø, skyldtes nu alligevel fru Lauridsen, fru Saxtorph samt bokhandler Carl Lyngmann og ikke hverken drømmerierne vore, oss selv, eller flyet, som var så elskverdig ikke å falle med oss.

Men nu idag står det hjemme hos mig *en ek*, som nu er over 1 m høi. Jeg viser den stolt til alle danske besøkende, som riktignok mest kommer for Maihaugens skyld. Den lille eken blev nemlig ført med fly fra Danmark, og tatt akkurat der, hvor legenden sir, Ingemann holdt på å bli myrdet av røveren —! Da »tollen« holdt på å nekte å slippe den gjennem, p. g. a. noen bakterier, som herjet Danmark's jord just da, mumlet jeg bare utydelig mellem tennene: »Magdalene Lauridsen!« og slapp igjennem som ved et trylleslag —! !

Dette må ses i nær sammenheng med det nære samarbeide, jeg bestandig har forfektet mellem de to landene vore. Danmark har bestandig stått som en drøm for mig efter mitt første møte med den elskede klassiker.

R. S.,

Lillehammer

NYE HJEM

— af tidligere lærerindelever: vor mangeårige lærerinde Ruth Simmenfeldt, Slagelse, Else Elbæk, der som den første kom i arbejde med skolekøkkenkatedret, blev gift Høgsbro Holm, og desuden: Valborg Rask Sølvsten, Riisskov, Karen Skyum, Bælum, Else Laulund, Skårupøre, Edith Borchert Pedersen, Systofte, Else Breiner Henriksen, Esbjerg, Grethe Birk, Århus, Ruth Storgaard Jakobsen, Toftlund, Jane Bertelsen, Ellen Rask Nielsen, Århus, og Ane Margrethe Møller, Højby. Og bryllup fejredes også af Ane Berglund, som vi håber efter den lange og grundige uddannelse her og undervisningsarbejdet på Gråsten husholdningsskole må kunne tage det arbejde op, som nu ligger og venter på hende hjemme i Grønland.

Alle disse og de mange andre af skolens gamle elever, der har stiftet eget hjem, ønskes til lykke dermed.

Sct. Hansfesten

Om Sct. Hansfesten skrev fru Lundsager i Venstres Folkeblad bl. a.:

»Det er ikke mærkeligt, om der i går var lidt nervøsitet på Ankerhus, for det er et stort foretagende at forberede Sct. Hansfest der, og det regnede og var slet ikke lunt. Men gæsterne til den store aften svigtede ikke. Da vi nåede derud kl. 20, var der en vrimmel af mennesker, lige fra børn i barnevogne til 80-årige, som ikke ville gå glip af den festlige aften. Der er over Sct. Hansaften på Ankerhus en stemning, en egen tone af skønhed og renhed, som betager. Alle de søde, blomsterkransede unge piger, som sammen med børnene danser og leger, det var som en myreture af spillevende menneskebørn. De voksne var et uoverskueligt hav af mennesker, parat til at nyde Johanne Louise Heibergs fornøjelige skuespil »En søndag på Amager«, opført af Ankerhuspiger. Det var vel nok en friluftskomedie med både latter og gråd, smil og tårer, og de fik da også stort bifald, da »I Kongelunden skal brylluppet stå« tonede ud over den mægtige tilhørerskare. Der var selvfølgelig amagerdragter og en værdig lods, et hus til kæresterfolkene at fjele sig i for de to fule medbejlere — jo der manglede intet, og der var humør og fart over forestillingen. Og så igen en smuk sangafdeling, og endelig, pludselig knitrede Sct. Hansbålet, det kneb lidt at få det til at flamme rigtigt — men så slog ilden igennem, og det blussede for alvor, højt mod den kølige aftenhimmel, hvor grå regnvejsskyer truede. Men himlen holdt tæt, og midsommersangen klang som en hilsen til det flammende bål og til de lyttende kvinder, mænd og børn. De manende, så inderlig danske ord »Vi vil fred her til lands, Sankte Hans, Sankte Hans, den kan vindes, hvor hjerterne aldrig bli'r tvivlende kolde«, holder vi alle af, og sangen måtte da også synges to gange. »Danmark, nu blunder den lyse nat« og en række andre gode danske sommersange blev sunget, før man tilsidst sang »Fred hviler over land og by«, og »Dejlig er jorden«.

Så var programmet gennemført, og forstander Dam sagde »Godnat og tak for i aften«. Der burde have lydt et tusindstemmigt tak tilbage, for det fortjener Ankerhus for den strålende festaften, man år efter år bereder Sorø bys befolkning, og for den storslædede gæstfrihed, Ankerhus den aften udfolder.

Fru Magdalene Lauridsen sad hele aftenen på terrassen foran sin stue og glædede sig over børn, bål, sang og mennesker.

Hvor mange der var i haven i aftes, — der blev nævnt forskellige tal — 1000 forslår ikke.«

Fru Lauridsen,

der som bekendt de senere år jo desværre ikke selv har kunnet skrive sine breve eller læse og derved naturligt følt sig stærkt hæmmet, har gerne villet gennem årsskriftet have medsendt en inderlig tak for al venlighed og overbærenhed, hun personlig har modt og modtaget gennem breve, hilsener og besøg.

Dejligt var det at blive gæstet af Laura Vest, der var vor første elev og medhjælper på Sorø Husholdningsskole i 1895, — og helt mærkeligt at få besøg af den djærve Anna Jacobsen (fra Ørsted), som endnu levende erindrer kemiundervisningen hos landinspektør Stage, og til glæde for M. L. endnu kan karakterisere og citere ham og andre lærere fra disse første år. Og det lille besøg af lærerinde Vivi Glarbo var som at få bud fra forskoleseminariets tid og Peter Dams arbejde der.

Under et ophold på Sorø Akademi fandt nogle af undervisningsministeriets embedsmænd anledning til at aflægge fru L. et lille besøg. Det var både rørende og opmuntrende. Deriblandt var den kommitterede fru Torkild-Hansen, departementchef Michelsen og kontorchef Mogensen. Overraskende kom en dag i sommerferien kurator Koch og hans slægtning frk. Gerda Hansen.

Ingen repræsenterer dog besøgsglæden i højere grad end Aksel Dahlerup, hver gang han kommer, og især når han har sin kone med.

Når M. L. lytter til de mange navne i gæstebogen, er det, som om de alle taler til hende, disse mangfoldige års høst af venskab; familie, venner, elever, samarbejdende meningsfæller, skolefolk og rigsdag, en hel buket af talende navne: Ingerslev'erne, brødrene Helger, Fabers fra Ry Nørreskov, Enrico Bjerre, Vibeke Hegermann, Valborg og Sigurd Strangen, den yndige Gertrud Bjerrum fra den gamle venskabskreds i England, den trofaste finske professor frk. Elli Savrio, familien Kølvrå fra Sydslesvig, og retspræsident Svenning Rytter. — Og så mange flere.

— Skolepolitisk set har M. L. fremdeles sine spekulationer og drømme. Hun tror nu, at de unge piger skal have lov til at begynde i skolekøkkenet på et tidligere alderstrin, end det nu er tilfældet, altså inden andre interesser tager overhånd i deres sind.

Radioen er jo en stor hjælp for de mange der ikke selv kan læse, hvorved man kan opnå forbindelse og kendskab til hvad der sker i den store verden.

Men den kan jo også føre uroende tanker med sig — for mange bliver disse vist navnlig af økonomisk art. Den bedste modvægt mod disse er sikkert et vist kendskab til foreliggende forhold, men et sådant kræver både mod og indsigt. Derfor er det både rigtigt og vigtigt at give den opvoksende ungdom så megen reel viden om de foreliggende spørgsmål som gør ligt, også gennem undervisningen — give ungdommen personligt ansvar. Fra de gamle ved vi hvilken styrke »nøjsomhed og gudsfrygt« betød.

M. L. håber tillige, at den påtænkte udvidelse af husholdningslærerinde-uddannelsen til tre år snart må blive til virkelighed, ikke alene af teknisk-faglige grunde, men af pædagogiske, for at der kan blive tid til personlig udvikling i læsetiden.

*Julebudet til dem, der bygge
her i mørket og dødens skygge,
det er det lys, som, aldrig slukt,
jager det stigende mulm på slugt,
åbner udsigten fra det lave,
trøster mildelig mellem grave.*

C. Hostrup.

»Målet med al undervisning er at lære eleverne at beherske deres tilværelse, så tilværelsen ikke kommer til at beherske dem.«

Folmer Dam.

Lidt fra året på gl. Ankerhus

Travlhed har der også været indenfor murene dette år — ville ellers gerne være med til at stikke en pind i hjulet for at dæmpe lidt på det til tider forjagede tempo der hersker, også udenomkring en — men det er slet ikke så let at praktisere når man samtidig, for hver gang man skal begynde med et nyt hold elever, gerne vil gøre undervisningen bedre og have endnu mere med.

Kan ikke påstå, at stilheden sænkede sig over gl. Ankerhus da sommer eleverne rejste — for da rykkede en talstærk flok håndværkere ind, vi synes det vrimgede ud og ind ad alle døre — men det har også resulteret i mange gode forbedringer. For at tage det i rækkefølge, gav vi os selv i nytårs gave en tromle-vaskemaskine som længe havde stået på ønskesedlen, og som må siges at være på »sin plads«. Senere blev gulvet og trappen i anretterværelset belagt med linoleum, det var altid svært at få det ferniseret tilstrækkeligt på grund af den daglige »trafik«.

Den 18. juni fik vi meddelelse om, at husholdningsskolen Ankerhus var bleven bevilget et tilskud af tipstjenestens overskud. Til meddelelsen var tilføjet: »Beløbet, der er udtryk for en særlig anerkendelse af forstanderinde fru Magdalene Lauridsens indsats, er beregnet til hjælp til skolens modernisering gennem installation af oliefyr.«

Det varede ikke længe inden ingeniør Thommesen og Brinch mødtes herude, og den første slagplan blev lagt. For os var det en »omvæltning« rent bogstaveligt. Vor kedel og vandbeholder skulle udskiftes, gulvet i kælderen sænkes — så med al den regn sommeren bød på, blev det næsten til pladder i køkkengården — men det blev jo i tankerne hurtigt forbundet med en »nem-renlig-og-varm fremtid, og nu da mangt og meget er overstået er det attråede næsten nået.

Og så var det skolen påbudt, ligesom den ganske Sorø by efterhånden, at få el-jævnstrømmen ombyttet med vekselsstrøm — det skete i september og oktober mnd. Samtlige 2

mind. gik der 2 mand stiltfærdigt omkring og »lavede om«. Det skal jo være et fremskridt og et gode for kommune og husbeboerne — på en lille »tvivl«, jeg gav til kende overfor en af installatørerne, blev jeg ret hurtig overbevist ved at få det rationelle i omordningen fremlagt. Mange af vore el-ledninger trængte også til fornyelse. En ekstra lampe samt lidt mere »korspondance« her og der har vi fået ved samme lejlighed, man fristes blot til at synge »Julen varer længe koster mange penge«. Alt dette har ført meget andet med sig, reparation på værelser og i køkkenen, hvor selv damerne på væggen er blevet frisket op, ikke mindst skurestuen med sit stålbord er bleven som ny, også et længe næret ønske. Det er dejligt at få lavet det »trængende« i stand — og heldigvis må man vel sige, har vi da ikke alle ønsker opfyldt endnu, så der er stadig noget at stræbe efter.

Sommerskolens elever kommer jo til den lyse maj, og kan da være med til at sætte 4. maj lys i vinduerne — som der er bleven sagt: de lyser for troen på en fri tilværelse, og forståelse mellem menneskene — samtidig lytter vi til mindeudsendelse i radio. Måtte i år tænke på Sigrid Trier, der så ofte har talt ud af sit rige sind til vore unge piger — hun blev d. 12. marts bisat fra Helligånds-kirken der ligger midt på strøget i København. Det var en egen oplevelse, strøgmylderet havde pludselig for en stund skiftet karakter på grund af alle de mange mennesker fra hele landet, der var kommet for at følge Sigrid Trier — selv i alle de store forretningskomplekser der ligger omkring kirken var vinduerne fyldt med mennesker, der vist var ret betaget af hvad de så — bilerne med alle de smukke kranse på taget, og hvor de svenske bånd fortalte noget om Sigrid Trier og besættelsen.

Ja, ens daglige timeplan påvirkes jo af »hvad der sker«. Også solformørkelsen d. 30. juni kunne ikke gå upåagtet hen, de unge piger med sorte næsetippe fra de røgsværtede glas, konstaterede også at vore 2 grise havde lagt sig til at sove. Sommerens fugtige vejr kunne nok drille os lidt når vi skulle ud og se omegnen eller på plukketur i haven, vi

»bussede« derfor et par gange ekstra, idet vi havde fået uimodstæelige og venlige indbydelser til besøg både hos Astrid Gønges svigerforældre i Slagelse og til Madelungs ved Magle sø — og til Pedersborg præstegård, hvor vi dog klarede turen med »Apostlenes heste«. Den lange bustur, som er ved at være en tradition ovenpå elevmødets travlhed, begyndte i stærk morgentåge, som efterhånden lettede, så vi kunne nyde Midtsjælland — langs Tystrup-Bavelse sø, Holløse, Herlufsholm, Holmegård, Hesede skov, Gisselfeld, Bregentved — endte såmænd på Skuderløse knallertfabrik — en hel succes; der blev hurtigt etableret et knallertløb, som fik alle fabrikens arbejdere til at »lege med«.

Det er egentlig bleven morsommere efterhånden at undervise i husholdningsfagene, der er kommen friske impulser i form af forskellige nye undervisningsformer, således at der bliver en livligere vevsvirkning mellem elev og lærer — man prøver på at få eleverne til at være mere aktive, også i de teoretiske fag. F. eks. er frk. Simonsen meget optaget af at kunne bruge flonelstavlen til verekundskab, det giver ganske vist ikke lærerinden mindre arbejde, men det giver chance for en mere levende undervisning. Frk. Højer finder også stadig frem til noget bedre i køkkenundervisningen — ja, hvad skal det ende med — frk. Lange, der regerer med de forskellige husgerningsarbejder, sidder også inde med forskellige lyster, som der sikkert også nok bliver afløb for — men, som Folmer Dam sagde ved elevmødet, man skal vogte sig for at gå ud, hvor man ikke kan bunde. Undervisningen inden for de samme fag vil jo altid præges af den udøvende lærer, og da der indenfor deres rækker også af og til sker et skifte, vil undervisningen derfor ikke falde ens ud på de forskellige kursus.

I dette år har frk. Ravnholt atter overtaget undervisningen i håndarbejde, som sidste vinter blev varetaget af Annelise Christensen. Frk. Brønshøj søgte også andre græsgange, og uddanner sig nu videre på Aarhus Universitet, hun blev i sommer afløst af frk. Simonsen, der nu har overtaget ledelsen i det gl. køkken efter frk. Sloth-Thomsen, der havde sit

virke dels i haven og dels som varmemester, er bleven afløst af Johansen, og Rona beholder vi lidt endnu, indtil hun skal begynde sin uddannelse som barneplejeske.

Dagbogen fortæller også om andre, f. eks. lærer Laursen, Antvorskov, organist Schøitz, sundhedsplejeske fru Møller m. fl., der hver især på forskellig vis har givet vore unge piger noget ud over det daglige.

Mor Magda fryder sig ved »frøkenpigerne«s hjælp og ved alle de mange overraskende og kære besøg, som hun har haft mange af i det forløbne år — også gennem mange gode breve haft forbindelse viden om.

m. m.

Bemærkninger ang. »Petrine«s første langfart

Ca. 550 km i 3 uger — oktober 1954

»Petrine« er en knallert af mrk. I.C.M., indkøbt 8. september dette år. Fru Lauridsen mente, dens navn burde være »Petrine«, det er også et godt, solidt navn uden pjank af nogen art, og hun svarer dertil, arbejdsom, solid og dermed bedårende i enhver henseende. — Hun var ligeså betaget af vort lands naturskønheder som jeg. Dog blandede hun stadig kilometre og hastigheder ind i samtalen, især da vi før Skagen på en strækning af 13 km ikke øjnede hus eller gård og ca. ingen køretøjer, ih hvor hun morede sig, og hvor hun spæned af. Vi passerede et skilt, »Velkommen til Skagen«, stod der. — »Petrine« hvilede sig ved afkøling, medens jeg besø, hvor de to have mødtes ved Skagens gren. Vælde og barskhed en sådan oktoberregnevvejsdag kan ikke af mig beskrives.

På vej mod Sæby passerede vi atter det morsomme vejskilt, på hvis anden side der stod »Tak for besøget«. Sæby's ynde og det bløde, bakkede Østvendssyssel nød vi. Videre gik turen nord om Nørre Sundby, gennem den store ny kasserneby Hvorup. — Her i dette vældige højdedrag er udgravet, under 2 m sand, Danmarks største arkæologiske fund, en af vore forfædre benyttet gravsætningsplads, mest i form af skibssætninger. Udsigt i bedårende septembersol rundt til alle verdenshjørner, men ikke megen ro til at dvæle ved fortidsminder. Nutiden i form af jetjagere fra Aalborg flyveplads dykkede og drøned, med solskin i deres aluminiumsundere, lavt over hovedet på os.

På hjemturen var det Skørping, Rebild og Rold vi var mest betagede af. Med de storladne bakkedrag og skoven med efterårets farvepragt. Jeg måtte tale højt til »Petrine« for at få luft for min betagelse. Før vi begav os ind i den store Rold skov, kørte vi ad en lille sidevej til de såkaldte »Bundgårdske kalkminer«, hvor kopier af billedhuggerens arbejder findes, bl. a. af Gefion-springvandet og mange flere.

»Petrine« så derefter Djursland med Gl. Estrup, Kalø og slottet Bengtson. Til slut efter dejligt hvil på Gammelgården i Grenå begav vi os på sidste rejsedag Aarhus—Kalundborg—Sorø, hvortil vi kom kl. ca. 7 aften i regn og mørke, men uhyre godt tilfredse. — Og mit råd til alle venner er: Køb en »Petrine«.

A. E.

GÆSTER UDEFRA

En feriedag i fjor fik M. L. besøg af Mikhael Scheffer fra landbrugsministeriet i Israel. Han var i forvejen godt underrettet om alt, hvad M. L. i årenes løb har arbejdet med, og ville nu hilse på hende og fortælle om det tilsvarende arbejde i den »nye« stat Israel. Imponeret af mandens personlighed heftede M. L. sig dog især ved, at det var landbrugsministeriet, og ikke undervisningsministeriet, der ledede arbejdet med husholdningsundervisningen. Sådan var det jo også til at begynde med her i Danmark.

I Ægypten er det socialministeriet, hvorfra en embedsmand fra Cairo, Mohamed Hassan, besøgte os i sommeren 1952. Der sender de i Sydægypten vandrelærerinder i husbåde ned ad Nilen, for der er ingen veje og ingen skolebygninger. — Nu i sommer kom den unge hr. Lavasanni fra landbrugsministeriet i Teheran. Persiens, nej, Iran's hovedstad (den har $\frac{1}{2}$ million indbyggere). Han var træt, da han kom, men lavede op efter en middag med kogt hornfisk og brødæggekage med jordbærsaauce, retter, som han aldrig havde truffet på før; og da han havde set skolen, bænkedes han ved M. L.s kaffebord og måtte så rigtig fortælle om arbejdet i Iran. Både han og ægypteren klagede lidt over, at mange her vidste hel god besked om deres landes oldtidshistorie (Darius og pyramiderne) — men intet om deres store moderne stater, der arbejder og eksperimenterer. Som om man f. eks. ville sige i udlandet: »Å, De er dansker; hvor er det interessant med Tollund-mandens hoved, som er 3000 år og dog velbevaret!«

Men den »Nære Orient« havde endnu flere at sende os. I fire måneder har en dame fra Israel besøgt de fleste af landets forskellige undervisningsanstalter. Det er det derværende undervisningsministeriums tilsynsførende med skolekøkkenundervisningen i det sydlige Israel. Denne fru Ghava Nevo talte om sin glæde ved at være i Danmark, dette »ikke ødelagte land« (en udtalelse, vi ofte har hørt af vore gæster udefra) — hvor man godt kan gå ud uden at have pistolen med! Hendes meste arbejde er i byen Bersheba, »de ni kilder«, som vi læste om i bibelhistorien; det var der, Abrahams hyrder stredes med de fastboende om brøndene. Og landets vandforsyning og overrisling er den dag i dag det store stridsspørgsmål; nu mellem jøder og araber. Byen vokser med flere tusinde indbyggere hvert år, og skolekøkkenets elever er med til at tilberede skolebespisningen.

Fru Nevo er født i Buda-Pest og uddannet i Wien, først Montessoribørnehave-, så husholdningslærerinde! Hun blev helt rørt, da hun i vort bibliotek så Erna Meyers bog: »Der neue Haushalt«; »den har jeg lært efter«, sagde hun. Men hun talte helst engelsk —. Mødet mellem Ghava Nevo og M. L. var meget hjerteligt, og hun skrev bagefter og hyldede M. L. som »den huslige undervisnings store, gamle dame« (great old lady), — hvilket vi andre jo gerne samstemmer i.

Ingrid Saxtorph.

KURSUSDELTAGERE 1954

Husholdningslærerinder, dimitteret 27. marts 1954.

- 843 Inger Dahl Andersen, Sdr. Kongevej 12, Kolding, $84\frac{1}{3}$ mg ÷
 844 Margrethe Brandt, Ingerslev, Hasselager, $100\frac{1}{3}$ mg+
 845 Annelise Bredholt, Edelslund, Løgten, 105 ug ÷
 846 Merry Christensen, Dyrehøjgård, Båring, Asperup, $101\frac{1}{3}$ mg+
 847 Thora Dissing, Søndergade 23, Tårs, 99 mg
 848 Hanne Egmos, Kong Hansgade 6, Aalborg, $78\frac{1}{3}$ g+
 849 Nina Engell, Søndergade 11, Rønne, 94 mg
 850 Kirsten Eriksen, Assedrup, $95\frac{1}{3}$ mg
 851 Inge Dalskov Frederiksen, Suhrsvej 6, Maribo, $104\frac{1}{3}$ mg+
 852 Else Grimstrup, Hornborg, Flemming, 106 ug ÷
 853 Birgit Tanholdt Hansen, Svinget, Tørring, 89 mg ÷
 854 Else Marie Hansen, Klonemosegård, Himmelev, Roskilde, $99\frac{1}{3}$ mg
 855 Else Marie Høen, Øvre Høen, Høksund, Eiker, Norge, 102 mg+
 856 Else Vejsgaard Jensen, Skårupgård, Nodager, Kolind, $100\frac{1}{3}$ mg+
 857 Inger Marie Jensen, »Rågholm«, Rønde, $101\frac{1}{3}$ mg+
 858 Inga Jespersen, »Bro Mølle«, Vejrumbro, $101\frac{2}{3}$ mg+
 859 Aase Jørgensen, Nees skole, Vemb, 102 mg+
 860 Anna Margrethe Kristensen, Vorskunde skole, Give, $106\frac{1}{3}$ ug ÷
 861 Fanny Houmann Kristensen, Haregade 17, Kbh., $103\frac{1}{3}$ mg+
 862 Gudrun Kristinsdóttir, Hringbraut 39, Reykjavik, $102\frac{1}{3}$ mg+
 863 Birgit Lange, Amagerbrogade 249², København, 93 mg ÷
 864 Agnethe Wistoft Larsen, Blankenborg, Nyborg, $80\frac{1}{3}$ g+
 865 Inger Larsen, Langtved mark, Ullerslev, $107\frac{2}{3}$ ug ÷
 866 Målfrid Lindaas, Eidestranda, Nordmøte, Norge, $80\frac{2}{3}$ g+
 867 Karen Milthers, Skivum skole, Vægger, $102\frac{2}{3}$ mg+
 868 Elisabeth Mortensen, »Fædresgave«, Herringe, Rudme, 100 mg
 869 Margrethe Mortensen, Ny Bjerreby, Tåsinge, Svendborg, $98\frac{2}{3}$ mg
 870 Alice Nielsen, Damme-Kobbøl, Askeby, $100\frac{2}{3}$ mg+
 871 Åse Kragh Myrup Pedersen, Amtøft, Vesløs, 105 ug ÷
 872 Anna Holm Pedersen, Løgsted kalkværk, Løgstør, 102 mg+
 873 Gerda Pedersen, Laulundsgade 1, Herning, 97 mg
 874 Anna Rasmussen, Vrå, Vrinnere, $98\frac{2}{3}$ mg
 875 Anna Schultz, Stubdrup, Dybvadbro, 100 mg
 876 Erika Sieden, Chemnitzgade 60, Slesvig, $94\frac{2}{3}$ mg
 877 Elise Simonsen, »Rolighed«, Gylling, $85\frac{2}{3}$ mg ÷
 878 Margit Simonsen, Bøgebjerggård, Glamsbjerg, 108 ug ÷
 879 Kari Strand, Bekkelagsvei 19, Bekkelagshøgda, Oslo, 92 mg ÷
 880 Marie Busk Sørensen, Houlbjerg mark, Laurbjerg, 98 mg
 881 Tove Sørensen, Davinde, Marslev, 90 mg ÷
 882 Agnes Øines, Fauske, Salten, Norge, $102\frac{1}{3}$ mg+

Elever bestået 1ste års eksamen i praktisk husgerning

- 937 Esther Boholdt-Petersen, Østergård, Hedehusene
 938 Elna Christensen, Enghavegård, Andst
 939 Metha Christensen, Lindegården, Ørsted
 940 Gerda Fender, Osterende 6, Husum, Slesvig
 941 Johanne Fogh, Grøngård, Gabøl
 942 Helga Fosse, Hjelmesvej 16 a, Bergen
 943 Birgit Frederiksen, Holbækvej, Mørkøv
 944 Hilda Germansen, Kjersminde, Vammen, Viborg

- 945 Birthe Hansen, Tebstrup, Skanderborg
 946 Ruth Dalsgaard Hansen, Næsbyvej, Ranum
 947 Ruth Helbo, Kasted, Mundelstrup
 948 Birte Hinrichsen, Tjæreborg
 949 Elna Holm, Skarrild, Kibæk
 950 Hedvig Holme, Øster-Hæsing, Højrup
 951 Else Jakobsen, Østofte, Nørreballe
 952 Lis Jakobsen, Kongevej 100, Sønderborg
 953 Grethe Jensen, Kirkebjerggård, Fodby
 954 Else Jensen, Næsbyhoved-Broby, Næsby
 955 Johanne Kynau Jensen, Horsebøg skole, Sorø
 956 Kirsten Kiel Jensen, Kragholmsgade 11, Frederikshavn
 957 Anna Kjær, Hestlund hovedskole, Bording
 958 Agnete Kloppenborg-Skrumsager, Kanekær, Kelstrup, Sdr. Vilstrup
 959 Agnete Bayer Knudsen, Agdrup, Tårs
 960 Målfrid Krogsrud, Ullern skole, Skarnes, Norge
 961 Lise Kyvik, Dr. Gydas gaten 1, Haugesund
 962 Ida Eg Larsen, Skolevej 8, Glamsbjerg
 963 Inge Lisbjerg, Herningvej 1, Holstebro
 964 Grethe Lund, Byvang, Højer
 965 Ellen Madsen, Keldstrup, Vig
 966 Jonna Nielsen, Næsbyholms skovridergård, Glumsø
 967 Karen Nielsen, Anneksgården, Skellerup, Hobro
 968 Birte Olsen, Trekronervej 15, Viborg
 969 Birthe Pedersen, Platanvej 2, Hadsten
 970 Karen Pedersen, Langagergård, Ø. Uttrup, Ålborg
 971 Herdis Petersen, Agård
 972 Ellen Salvesen, præstegården, Borge, Norge
 973 Sigrun Svendal, Kirkegaten 47, Bergen
 974 Karen Svendsen, Sdr. Tranders, Gistrup
 975 Ellen Sørensen, Gundestrup, Års
 976 Birte Thomassen, Tiufkjær, Fredericia
 977 Inger Brix Thomsen, Pedersholm, Oppesundby
 978 Judith Ødegård, Løge, Bryne, Jæren, Norge

Elever på 1ste års kursus fra maj 1954

- Edith Andersen, Idom, Holstebro
 Ellen Skou Andresen, Tofferup
 Kari Birch-Hvidsten, Mysen, Norge
 Maren Bisgaard, Fjeldsted mark, V. Tørslev
 Birthe Boye, »Ernstminde«, Vesterborg
 Bodil Rahbek Christensen, Lem
 Elise Christensen, Hårby Linie, Hårby
 Gerda Christensen, »Øster Vanggård«, Hjørring
 Gerda Dybdal Christensen, Nakkebølle sanatorium, Fåborg
 Hedvig Christensen, »Vesterled«, Nybøl
 Ruth Christensen, »Engelund«, Birk, Herning
 Ella Christoffersen, »Granhøjgård«, Thorup, Dronninglund
 Gudrun Dystland, Kolstad, Seterstøa, Oslo
 Birthe Felding, Lahmsgade 51, Odense
 Aase Gudiksen, »Overgård«, Brodal
 Inger Hansen, Priorgade 7, Sorø
 Marie Sønderby Hansen, Kimmerslev, Borup
 Birgit Hedlund, Brønshøjvej 12, Brønshøj

Gerd Helstad, Skogstad Tofte, Hurum, Norge
 Ebba Houbak, Bjergby, Hjørring
 Inge Holst Jensen, Kirialsminde, Grenå
 Magda Jensen, Ullerup, Skamby
 Nicoline Jensen, Alstrup Søndergård, Ullits
 Tove Jensen, Pileagergård, Tyvelse, Vrangstrup
 Anna Johansen, Ranæs, Marstal
 Gerda Knudsen, Agri, Vrinnere
 Rigmor Brink Laurdsen, Strandby Kirkevej 320, Esbjerg
 Inger Marie Lier, Birch. Reichenwaldsgt. 30, Oslo
 Birgit Nyborg Ludvigsen, Ubberud, Holmstrup (maj—oktober)
 Ingrid Aabye Madsen, Østergade 20, Ejby (maj—september)
 Karen Marie Madsen, Skanderup, Lunderskov
 Gerda Østergaard Nielsen, »Mosegård«, Hvam
 Jonna Paulsen, Kirkevængen 13, Gørlev
 Inger Pedersen, Ellesø Højgård, Ejby
 Margrethe Bruun Pedersen, »Pilehavegården«, Naby, Herlufmagle
 Ella Hytting Petersen, Nøruplund, Tirstrup
 Henny Bjerre Rasmussen, »Kiora«, Dyrehaven, Nyborg
 Bente Rytter, »Kjærsgård«, Gimlinge, Flakkebjerg
 Inger Simonsen, »Tjele«, Ørum-Sønderlyng
 Torbjørg Rislaa Spjøte, Birkeland, Lillesand, Norge
 Rita Særkiær, Vissing, Lerbjerg
 Jazy Sørensen, »Vendila«, Thisted

3 mdr.s mere teoretisk kursus fra januar 1954

Ellen Andersen, Kyvsgård, Langholt
 Ellen Skou Andresen, Tofterup
 Margit Bjerregaard, Elkenøre, Sdr. Ørslev
 Maren Bisgaard, Fjelsted mark, V. Tørslev
 Gerda Christensen, »Øster Vanggård«, Hjørring
 Ruth Christensen, »Egelund«, Birk, Herning
 Birthe Felding, Lahmsgade 51, Odense
 Birgit Hedlund, Brønshøjvej 12, Brønshøj
 Magda Jensen, Ullerup, Skamby
 Birthe Klarskov Jeppesen, Bastionsmindevej, Kastrup
 Inger Pedersen, Ellesø Højgård, Ejby
 Ella Hytting Petersen, Nøruplund, Tirstrup
 Rita Særkiær, Vissing, Lerbjerg
 Jazy Sørensen, »Vendila«, Thisted

5 mdr. husholdningskursus fra maj 1954

Kirsten Andersen, Lærkevej 4, Korsør
 Kirsten Holtegaard Andersen, Holtegård pr. Ringsted
 Ane-Marie Bjerring, Byskolen, Korsør
 Birgit Galst, Klampenborgvej 24, Klampenborg
 Gerda Geisendorf, Junkerhulvej 10, Flensborg (maj-juni-juli)
 Elna Grau, Hjerndrup pr. Simmersted
 Astrid Gønges, Kirkenes, Norge
 Joan Hammer, Ejnersvej 104, Lyngby
 Annie Hansen, Knuds Alle 1, Søborg
 Ellen Margrethe Hansen, Vestergade 7, Roskilde
 Inge-Lise Hansen, Ulfborgvej 13, Valby
 Jytte Horn, Rugkobbelskolen, Åbenrå

Doris Isaksen, Bogø by
 Inga Isaksen, Bogø by
 Annelise Jensen, Lidemark, pr. Bjevverskov
 Birte Jensen, »Søndergård«, Ingstrup
 Inger Merete Jensen, Bakkerup, Knapstrup
 Birthe Jeppesen, Sdr. Villavej 6, Vejle
 Kirsten Jespersen, Balling
 Lise Kjær Johansen, Vedelsgade 12, Vejle
 Ruth Snekløth Kristiansen, Valdemarsalle 12, Søborg
 Vikeke Lassen. »Engvang«, Vejllby, Risskov
 Jytte Larsen, Slotherrensvej 17, Vanløse
 Kirsten Madelung, Maglesø pr. Sorø
 Margrethe Moth, Hjerndrup pr. Simmersted
 Ursula Maahs, Bjerregade 12, Flensborg
 Tove Nicolaisen, Skovbakkegård, Højby st.
 Birthe Nielsen, Magleby pr. Klippinge
 Annie Olsen, Sorterup skole, Slagelse
 Birgit Hyldgård Pedersen, Ellestykket 1, København SV.
 Felice Petersen, Ulriksholm pr. Døjringe
 Waltraut Petersen. Østerende 12, Husum
 Inge Rasmussen, Bjerre pr. Bråskov
 Erika Stehmann, Prinsensgade 5, Frederiksstad
 Karina Groth Simonsen, Vesterby, Fejø
 Jona Sæmundsdóttir, Hofsvallagata 59, Reykjavik
 Margit Thomsen, Vilh. Bergsøesvej 49, Århus

5 mdr. husholdningskursus fra november 1954

June Bruun, Englandsvej 194, København S.
 Bodil Christensen, »Lysholm«, Østed
 Grethe Bjerre Christensen, Idestrup mejeri, pr. Sdr. Ørslev
 Helene Christensen, »Løkelund«, Græse pr. Frederikssund
 Lise Revsbæk Christiansen, Grimstrupvej 25, Næstved
 Lilian Edelved, Hædersdalsvej 86, Hvidovre
 Inger Eriksen, »Vedsøvang«, Frederikslund
 Jytte Falkow, Munkholmvej 42, Holbæk
 Helga Falkenberg, Nordbanegade 40, Husum
 Britha Hansen, Holbergsgade 5, Slagelse
 Karen Elise Hansen, »Vestergård«, Karrebæksminde
 Lillian Hansen, Grimstrup pr. Næstved
 Annelise Haar, Arnissergade 20 a, Kappel v. Slien
 Mette Hvidkjær, Tved pr. Knebel
 Jytte Jacobsen, Meistersvej 21, Næstved
 Anni Jacobsen, »Kyringegård«, Kyringe pr. Nyrup
 Gretha Jensen, Finsensvej 103, København F.
 Inger Børsting Jensen, Jebjerg, Salling
 Vibe Toft Jensen, Borgevej 13, Kgs. Lyngby
 Gunhild Rohman Jensen, Smørenggård pr. Lobbæk, Bornholm
 Lizzi Arnskov Jørgensen, Kr. Hyllinge
 Audil Kaspersen, Sarpsborg, Norge
 Lena Knudsen, Hollænderdybet 23, København S.
 Inger Knudsen, Kirkebroen 29, Valby
 Irmgard Kohrst, Festninggade 10, Tønning
 Erna Levisen, Ranum
 Anna-Lise Madsen, Åsum pr. Odense

Gudrun Madsen, Vejlandsalle 15, København S.
 Grete Mehren, Rygge st., Norge
 Mari-Ann Mortensen, Bondetinget 20, Roskilde
 Grete Møller, Koreavej 18, København S.
 Christa Møller, Rabenkirchen, Slesvig amt
 Inge Nielsen, »Maglegård«, St. Fuglede
 Betty Koch Nielsen, Eskildgade 15, Åkirkeby
 Kirsten Ottosen, Fuglebjerggård, St. Merløse
 Elin Poulsen, Valbastad pr. Thorshavn, Færøerne
 Grethe Sigvardsen, Vognsild pr. Østrup
 Inge Margrethe Skou, Provstevænget 6, Roskilde
 Christine Stenersen, Damfarvet 3, Bryn, Oslo
 Vibeke Fønnesbech Sandberg, L.L. Strandstræde 12 b, København
 Gunver Sørensen, Kærby mejeri pr. Kalundborg
 Bente Tranberg, Afholdshotellet, Gudhjem.

3 mdr.s forberedelseskursus for skolekøkkenlærere
fra maj 1954

Kirsten Andersen, forskolel., Nr. Smidstrup skole, Tappernøje
 Hilda Andresen, forskolel., Genner skole, Genner
 Sigrud Borup, forskolel., Lind skole, Herning
 Martha Gjelstrup, forskolel., Bøvlingbjerg
 Ida Holm, exam. lærerinde, Nordrup skole, Farendløse
 Elise Sørensen, forskolel., Palludansvej 28, Varde
 Karen Glaven Williams, forskolel., Sdr. Bjerge

5 mdr. afsluttende kursus for skolekøkkenlærere
fra august 1954

Hilda Andresen, forskolel., Genner
 Sigrud Borup, forskolel., Lind skole, Herning
 Matha Gjelstrup, forskolel., Bøvlingbjerg
 Ellen Larsen, exam. lærerinde, Bråby
 Johanne Martensen, exam. lærerinde, Benløse skole, Ringsted
 Ellen Pedersen, exam. lærerinde, Rødhættestvej 7, Herlev
 Elise Sørensen, forskolel., Palludansvej 28, Varde

Øvelsesskolen fra september 1954

Bodil Andersen, Birkemosegård, Overby
 Hanne Høy, Stadion Alle 31 A, Århus
 Jytte Føhe Jensen, Nybøllegård, Espe
 Ulla Ipsen, Abildhøj skole, Præstø
 Inge Johansen, Slagelsevej 57, Sorø
 Else Joensen, mejeriet, Sønderbæk
 Edith Bøgh Kristensen, Kastelsvej 60, København Ø.
 Birgit Kristiansen, Næsby brødfabrik, Næsby
 Birgit Mathiassen, Frøslevvej, St. Heddinge
 Birthe Skou Petersen, Aamarke, Jersic, L.L. Skensved
 Konkordia Poulsen, Julianehåb, Grønland

EN FARS TALE

Ved afslutningsfesten for sommerholdet på gl. Ankerhus talte pastor Jespersen fra Balling for M. L. Han er selv en af de mange præstebørn fra Slaglille, og hans nu afdøde mor var i sin enkestand gennem mange år skolen en god og trofast naboerske.

Fra f. l. »Schæffergården« skrev pastor Jespersen:

Kære fru og frk. Lauridsen.

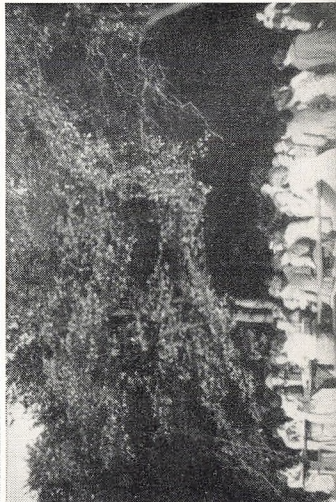
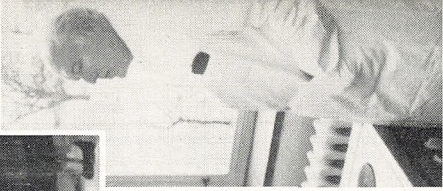
Vi siger Dem endnu engang så mange tak for vor datter, som havde en dejlig og lærerig tid hos Dem. Hun er jo rigtig i den alder, da alting tegner sig lyst. Jeg lovede at skrive Dem hovedpunkterne i min tale og har ikke glemt det!

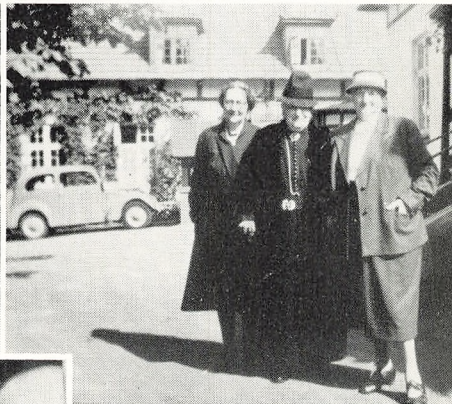
Jeg forlalte om de grønlandske fiskelærner. De fugle holder af polar-klimaet med sne og is og de lange dage. Og når så efteråret kommer og der i Grønland bliver nat et halvt år, så har de det i sig, så er de så underfuldt skabt disse fugle, at de med deres små vinger kan finde hen over de store verdenshave og nå til de sydlige polarområder, hvor der nu er halvårlig dag, mens der er vintermørke i Grønland. Det er ca. 17.000 km, de flyver. Hvor mærkeligt, at naturen »bærer sig sådan ad«, at de kan nå frem, at de når så langt, skønt de hverken har kompas eller roer og ikke kan vide, at der bliver koldere igen, når de kommer over Ækvator.

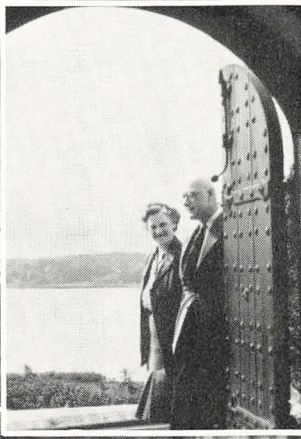
Nu er det vist sådan, at hver af os er skabt og gjort underfuldt. Det er måske ikke store ting, vi skal nå, men vi skal være tro og udholdende i det, som Skaberen har bestemt os til. Een har sit hus og hjem, og må måske holde ud med en vanskelig mand; men det bor i hende, sådan har Skaberen skabt hende, at hun skal holde ud, at hun ikke skal give op. Og så når hun »over de store oceaners vanskeligheder«, og når frem; så lykkes det, som Skaberen har skabt hende til. Dør, hvor der er godhed og kærlighed til folk og medmennesker, dør, hvor der er fantasi og indbildningskraft til at leve sig ind i, hvor andre mennesker har deres vanskeligheder, og så at hjælpe dem — der kan udrettes det, som er godt og stort.

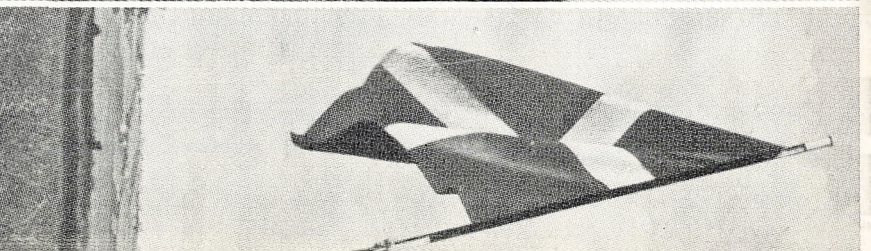
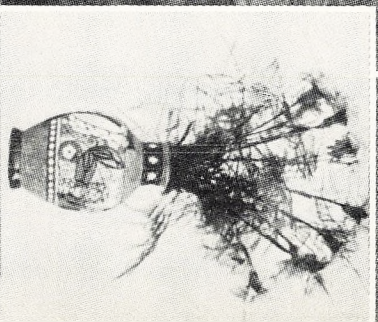
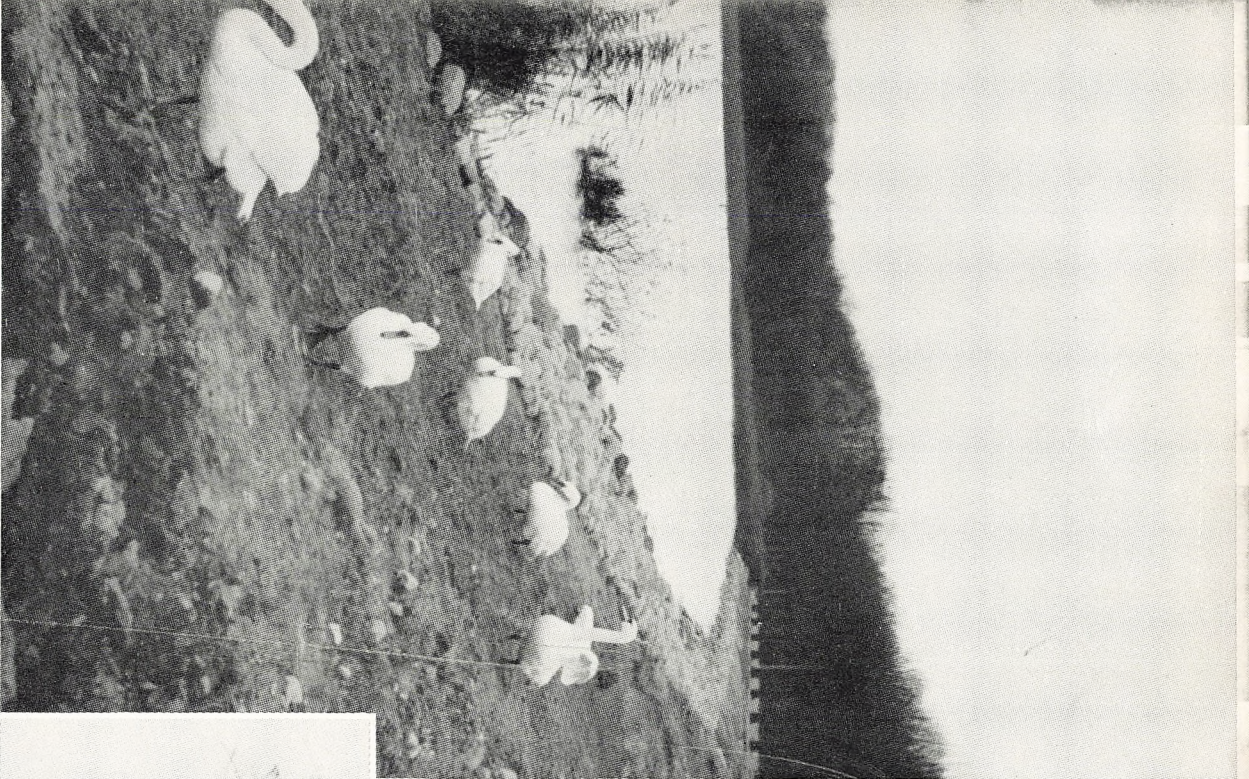
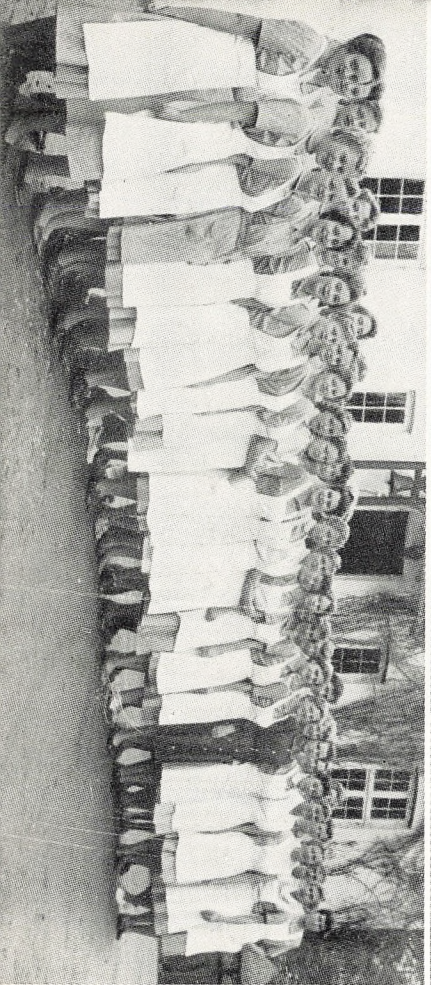
Sådan var det vel med fru Lauridsen. Hun var vel på visse måder en almindelig pige. Men hun havde en drøm om at sætte over de store vanskeligheders hav og få indrettet en uddannelse i de huslige fag. Der var store vanskeligheder. Men nu er det virkelig gjort. — Arbejde i hus og hjem med mand og børn skal holdes i ære! Kvinden i hjemmet skal lære at gøre godt og forsvarligt arbejde og lægge lyst og liv og hjertelag i de mange trælse småting, så hjemmet bliver et godt sted at færdes i. Alt dette havde Skaberen lagt ind i fru Lauridsen, og hun var tro mod det. Og nu har I fået god undervisning og skal senere se, om I ret kan udnytte den og skabe gode hjem, hvor grøden ikke svides; men hvor først og fremmest godt hjertelag og god vilje og tilgivelse har til huse.

Vi er bestemt allesammen til at være noget for andre. Det skal vi takke for og være tro imod.

BILLEDBLADENE 1954

På første side ses årets dimittender og nogle af de mennesker, der arbejder for husholdningssagen: Formanden for Statens Husholdningsråd Ingefred Juul Andersen, lederen af Huskoldningsfakultetet i Århus professor Gudjonsson, Folmer Dam, dr. Sara Ann Brown fra Vest-virginia — formanden for elevforeningen Margrete Pedersen, Hadsten, og man skimter fru Ghava Nevo fra Israel. Fru Lundgaard med elever på havearbejde, fru L. med Gudrun Kristinsdottir fra Island, glade piger, der titter ud fra bagestuen — 1ste års ved Mørkemosesø, senere nydende madpakken ved den nye Munkholmsbro.

På 2den side ses den i år store øvelsesskole. Sigrid Trier — tre nordiske elever (dansk—norsk—islandsk). Fru L. med sin søster fru Eliasson og fru Saxtorph. Et par billeder fra »Søstrene på Kinnekullen« med tilskuere. Et snapshot fra årets udstilling i salen — morgensang på plænen ved elevmødet, både forfra og bagfra — og 2det års, der danner en smuk gruppe udenfor regensen.

På 3die side under seminariet ved vintertid vrimler det med mange små glimt — det må næsten lages som et puslespil — d.v.s. De prøver selv at placere: 1ste års på bustur til Knabstrup, Nico Sloth, søstrene Olesen, Birgit Lange, fru Eriksen m. »Petrine« — M. L. og frk. Tarp, 2det års ved fastelavns-tide. Nico og Folmer Dam, Nordahl Svendsen og hans kone; frk. Brønshøj og Annelise Christensen i spidsen »søen rundt«. Vinterpiger + 1 sommerpige Kirsten Jespersen fra »Balling i Salling« — skolekøkkenlærerinderne — ja og så tilsidst »Dronning Dagmar«, som vi »hilste« på sidste år.

Sidste side viser fuglelivet ved den nu omregulerede Sorøvej — flaget, der vajer for skolens gode venner og gamle elever. Blomsterne, som jubilarer ved elevmødet kom med til fru M. L., ses i en vase — i sin tid givet hende af Else Thomsens far, og som nu ses her som en hilsen til Else Thomsens 40 års fødselsdag. Billedrækken sluttes af nuværende vinterpiger.

God jul — godt nytår allesammen!

Ankerhus afholder:

2 års kursus til uddannelse af husholdningslærerinder

Kursus til uddannelse af skolekøkkenlærerinder

5 mdr.s kursus for unge piger i husmodergerning

3 mdr.s mere teoretisk kursus fra januar

Studerende elever modtages